

Dia 5 de febrer de 1989

DE SEGURA A RUBINAT

Seguint la norma dels últims dies el sol ens acompanya tot el camí. El fins ara desconegut anticicló hivernal de Suïssa ja fa dies que fa patir els sembrats. L'ordi o el blat, que amb prou feines treu una punta, en alguns llocs ja és de color groc. Som al si d'una de les sequeres d'hivern més serioses del segle. I ni el Paraigua porta la pluja.

La relativa monotonia del trajecte dóna temps a la Penya de mirar-se el propi melic. A Talavera de la Segarra s'inicia una enfervoritzada polèmica sobre meteorologia paraigüera i paraigüística. Es tractarà ben bé de la primera activitat oberta de la Universitat Mòbil acabada d'inaugurar en aquesta vila.

Un extracte insuficient però representatiu sobre el tema en qüestió, podria ser el que seguirà a continuació:

El Paraigua sempre ha patit un problema de desorientació provocat per la recalitrant mania del Manel de no portar el rellotge-brúixola que li vàrem regalar, i per la manca pel camí de senyals fiables de variables tan importants com la velocitat, la distància, etc.

Apropem-nos al tema de la velocitat. La velocitat de la penya és funció d'un conjunt de variables; per això parlarem en aquest cas de la funció pons (no de la crema). La funció pons depèn entre altres coses d'imponderables meteorològics, de la qualitat i quantitat dels senyals, del grau d'atenció del grup de davant, del nombre d'esglésies romàniques, miradors i altres llocs per a la badamenta cultural, geogràfica o paisatgística, de l'orografia i d'altres variables, de les quals les més importants sortiran implícites en les explicacions que segueixen.

Però, és clar, una cosa és la funció velocitat, la funció pons, i una altra cosa la unitat per mesurar aquesta velocitat. Tenint en compte que la velocitat és espai dividit per temps, cal primer definir les unitats d'espai i de temps.

El paraigua és la unitat d'espai estàndard, de la qual partiran els seus múltiples i divisors. El paraigüa es defineix com la longitud mitjana d'una etapa de la Penya. Un divisor clar d'aquesta unitat és el senyal, és a dir, la distància mitjana entre dos senyals. Altres múltiples i divisors del paraigua són la barnilla, el paraigüaplegat i el paraigüadesplegat. Obviem aquí el detall d'aquestes definicions.

Un altre conjunt d'unitats objectives ens donaran la mesura del temps. La unitat bàsica en aquest cas és el faltaaire que correspon al temps que falta per acabar una etapa en el moment que algú del grup fa per primera vegada la pregunta "falta aire?". Dos divisors del faltaaire completen el conjunt de mesures de temps. Ens referim al jahisom i al malparit. Jahisom